

Svajonų
ROMANAI

Aistra

KAT CANTRELL
Bilietas į laimę



2019 liepa – rugsėjis

VIENTELIAI IR NEPAKARTOJAMI

Knygute.lt

Kat Cantrell
(Ketė Kantrel)

BILJETAS Į LAIMĘ

Trijų knygų serija
**„*Vieninteliai ir
nepakartojami*“**
Trečia knyga

Versta iš Kat Cantrell, Contract Bride, 2017

© Kat Cantrell, 2017

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Miglė Puzarienė, vertimas iš anglų kalbos, 2019

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2019

ISBN 978-609-03-0512-6

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2019

1

Turbūt moterys turi kokią instrukciją, kuria vadovaujasi atvertusios skyrių „Kaip pamesti vyrą“.

Tada būtų aišku, kodėl Vorenas Geringeris jau ketvirtą kartą iš eilės gauna tokią pat žinutę: *Tu didžiausias pasaulyje darboholikas. Tikiuosi, kad su savo įmone būsi laimingas.*

Turbūt ne komplimentą norėjo pasakyti. Bet jos tikrai nenutuokia, ką reiškia valdyti milijardo dolerių vertės susivienijimą. Geringerių šeima supilsto ir parduoda vos ne pusę pasaulio energinių gėrimų. Kad ir kur būtum, tikrai pamatysi „Voverės skraiduolės“ – populiariausio energinio gėrimo – logotipą.

Moterys ne visada įvertina pastangas, kurių reikia tokiai sėkmei.

Į kabinetą kyštelėjo galvą Tilda.

– Galiu sutrukdyti?

Tilda Beret iš tų moterų, kurioms jis visuomet rasdavo laiko. Gal dėl to, kad ji patiko *jam*. Ypač jos australiškas akcentas.

– Žinoma. Užeik.

Bet labiausiai Tilda Voreniui patiko dėl to,

kad buvo geriausia rinkodaros konsultantė, viršijo jo lūkesčius. O tai šį tą reiškia. Vorenas reikalavo neįmanomo iš savęs ir iš visų, kas patekdavo į jo orbitą. Australijos rinkoje „Voverė skraiduolė“ nebuvo populiarūs, bet Tilda ėmė keisti padėtį. Lėtai, bet užtikrintai.

- Mačiau naujosios įmonės skaičius. Daug žadantys, - tarė jis Tildai įėjus į šviesų kabinetą su langais, atsiveriančiais į Rolio senamies-
tį.

Žinoma, jis retai dairosi pro langą - nebent prireikia įvertinti oro sąlygas prieš „Voverės skraiduolės“ remiamą renginį.

Ši diena ne išimtis. Tilda nesunkiai patraukė jo dėmesį ir dėl profesionalumo, ir dėl visai kitokio vaidmens, kurį atliko Voreno mintyse. Taip, jis fantazuodavo apie Tildą Beret ir neketino atsiprašinėti, kad po dalykiška išore pastebėjo viliojantį moteriškumą.

Iš griežto plaukų kuodo nedrįsdavo išslysti nė sruogelė, ir Vorenas jau ne kartą svarstė, kas būtų, jei bent viena išsilaisvintų. Labai tikėtina, kad geležinė valia tuojau priverstų sruogą paklusti. Kitos tokios tvirtos profesionalės jis dar nebuvo sutikęs. Todėl jie susidraugavo.

- Skaičiai galėtų būti ir geresni, - atkirto ji.

Ją tenkino tik absoliuti persvara - Vorenas atvirai džiūgavo, kad Tilda jo komandoje.

Ji pasitraukė prie stalo šono kėdę tiesiu atlošu - taip buvo įpratusi per jų pasitarimus. Australijos rinką užvaldė pagrindinis įmonės varžovas „Australijos griaustinis“, o Voreno komandoje iki šiol labai trūko Tildos strateginės patirties.

- Bet ne to atėjau, - tarė ji ir nutilo suabejojusi.

Tilda niekada nedvejodavo.

Kažkas atsitiko. Pasikeitė. Paprastai jie taip darniai dirbdavo kartu, kad Tilda perskaitydavo mintis Vorenui nespėjus nė išsižioti, ir atvirksčiai. Dabar bejausmiame Tildos veide jis nieko neįžiūrėjo.

Vorenas palinko į priekį, pasirėmė rankomis į stalą, ant kurio daugiau nieko nebuvo, tik nešiojamasis kompiuteris ir mobilusis telefonas. Dokumentus tvarkė kiti darbuotojai - tokia tvarka leido jam sutelkti dėmesį į sumanymus ir žaidimo planus, o ne smulkmenas. Darbui biure vadovavo Tomas, Vorenas nedvejodamas perdavė kasdienių rūpesčių vadeles jaunesniam broliui, o pats prisiėmė visus kampi-

nio kabineto malonumus.

- Prašau kalbėti drąsiai, - jis kiek sutriko, kad reikia tai priminti, - juk dėl projekto reikalų jie su Tilda kartu praleido daug laiko.

Paprastai Voreniui labiau patikdavo, kai žmonės išlaikydavo pagarbų atstumą, visiems darbiniams santykiams jis tikslingai suteikdavo santūrumo. Tačiau su Tilda nusižengė oficialioms bendravimo taisyklėms. Ir ne be reikalo. Ji Voreniui visada atrodė tarsi moteriška jo paties versija: atsidavusi, profesionali, o svarbiausia - niekada nesielgė per daug familiariai.

Dabar viskas atrodė kitaip ir jam tai nepatiko.

- Taigi... Abejoju, kiek atvirai galiu kalbėti šiuo konkrečiu klausimu, - atsargiai pradėjo Tilda. Jos akcentas - ir tokia rimta išraiška - nederamo karščio banga nuvilnijo Voreno kūnu. - Kol kas galiu pasakyti tik tai, kad būsiu pašalinta iš šio projekto.

- Ką? - Vorenas šoktelėjo nuo krėslo, bet susizgribo. Neskubėdamas vėl atsisėdo. - Negali būti pašalinta. Su tavo firma turiu sutartį metams, o praėjo gal ketvirtis.

Ji linktelėjo.

- Sutartyje nenumatyta, kad visus metus būsiu įmonės konsultantė. Deja, kilo nesklandumų dėl mano vizos, o firma nenori prisiimti atsakomybės. Mane atšaukia į Australiją, o jums pasiūlys kitą žmogų iš Amerikos.

Siaubas. Ant liežuvio galo kabojo visa serija riebesnių žodelių, bet Vorenas nutylėjo. Geriausią konsultavimo firmą jis pasamdė kaip tik dėl to, kad tokios problemos dėl vizų netrukdytų žengti į priekį.

- Šlamštas, o ne sutartis. Man reikia Australijos eksperto, kuris puikiai pažįsta šalies kultūrą, o ne internete pasiskaitinėjusio amerikiečio.

- Ko gero, apie detales kalbėti negaliu, - pasakė ji tokiu tonu, tarsi nebūtų iškilęs pavojus visam projektui. - Atrodo, sutartyje numatyta teisė mane pakeisti. Labai atsiprašau, kad pranešu likus tiek nedaug laiko.

Mąstydamas apie netikėtą žinią Vorenas persibraukė plaukus. Šiam projektui reikia Tildos. Taškas.

- Kiek nedaug?

- Šiandien turiu atsiskaityti, o penktadienį sėdėti lėktuve.

- Penktadienį? Poryt?

Tikra katastrofa. Tik suvokęs gresiančio išsiskyrimo ribą Vorenas sugebėjo pripažinti, kad Tildos reikia ir jam. Negalės dirbti su kitu konsultantu, jis taip gerai neperpras darbo stiliaus. Vorenas gali būti stačiokiškas, kalbėti trumpai, o Tilda visada reaguoja mandagiai.

Be to, Voreniui patinka jos klausytis. Kartais dirbant per pietus ji atsipalaiduoja, net nusi juokia, o Vorenas pasiduoda nekaltoms fantazijoms, kaip atrodytų jos riešutų spalvos plaukai, jei kristų ant pečių. Kitados jis išardė nemažai šukuosenų, todėl žinojo: jos plaukai turbūt siekia pusę nugaros, spindi ir yra švelnūs.

Vorenas fantazuoti mokėjo taip pat gerai kaip vadovauti „Voverei skraiduolei“. Nekaltos fantazijos kurstė jį, nors tokiu laiku, kai kiti vyrai atsiduoda moterų pagundoms, jis tebesėdėdavo biure. Nekaltos fantazijos dažnai buvo naudingos tik dėl to, kad jis nesiekė jų įgyvendinti. Tildos patirtis projektui tokia svarbi, kad Vorenas nemėgino jos pridėti prie sąrašo moterų, kurios galų gale atsiunčia neoriginalią žinutę.

Tilda dalykiškai sunėrė rankas – tai Voreniui slapta patiko. Ji ryžtingai suspaudė liaunus pirštus. Jokių nereikalingų judesių. Atrodė, kad

ji niekada nepatenka į keblią situaciją. Tilda – ne tik neįtikėtina dalykiška, ji išvis nedaro klaidų.

– Taip, penktadienį, – atsakė ji. – Turiu maždaug keturias valandas daiktams susirinkti. Iš ryto pasirodys mano pamaina, perduosiu reikalus.

– To nebus. – Tarsi Tildą būtų galima pakeisti. Juokinga net pagalvoti, kad viskas taip baigsis. – Su kuo iš tavo firmos apie tai pasikalbėti? Jei nėra kito būdo, aš prisiimsiu atsakomybę už tavo vizą.

Juk taip įmanoma? Pasakiusi jam savo vadovo vardą ir telefono numerį Tilda išėjo iš kabineto atnaujinti projekto duomenų, jei kartais skambutis nebūtų toks sėkmingas, kaip tikėjosi Vorenas.

Ir nebuvo. Žmogus iš firmos paaiškino, kokia painiava iškilo dėl Tildos vizos pratęsimo, ir pareiškė, kad Tilda privalo palikti šalį iki šeštadienio, kai pasibaigs jos imigracijos dokumentų galiojimo laikas, kitaip jai bus uždrausta įvažiuoti į šalį, net jeigu vizą pavyktų atnaujinti. Jis pacitavo keletą imigracijos įstatymo skirsnių, kurių firma negalėjo nepaisyti. Gausus teisinis žargonas pirmą valandą po pietų Voreniui nepatiko.

Vorenas užbaigė pokalbį ir tuoju susisieki su imigracijos reikalų advokatu. Kokia prasmė turėti krūvą pinigų, jei negali jų išleisti tada, kai labiausiai reikia? Po dviejų valandų nebuvo likę nei laiko, nei būdų. Išskyrus vieną. Santuoką dėl žaliosios kortos.

Advokatas perspėjo Voreną apie fiktyvios santuokos dėl teisės gyventi šalyje pavojus, bet pripažino, kad imigracijos departamentui tikrai netrūksta darbo, todėl nuodugnus jų atvejo tyrimas mažai tikėtinas.

Vorenas jautėsi taip beviltiškai, kad buvo linkęs siūlyti Tildai pasinaudoti ir tokia galimybe. Turbūt ji iškart atsisakys, o jam apsiuks galva, bet pabandyti reikia.

Tilda tokia dalykiška, kad fiktyvi santuoka visai tiktų. Ji tikrai norėtų ir toliau išlaikyti atstumą ir elgtis santūriai – to reikalautų ir Vorenas. Jis jau nebeturi noro nerti giliau. Jau nebe. Vorenas ne be reikalo dirbo kaip apsėstas: jo gebėjimai bendrauti apgailėtini. Kuo daugiau jis dirbo, tuo mažiau slėgė kaltė dėl kambario draugo mirties.

Apie santuoką jis nė negalvojo ir nesulaužė priesaikos, kurią davė mirus Markusui: Vorenas prisiekė niekada nepamilti. Džonas ir Hendriksas – kiti du Markuso draugai – irgi pri-

siekė, bet jie pamilo savo žmonas ir priesaiką sulaužė. Vorenas nenorėjo taip išniekinti bičiulio atminimo.

Bet su Tilda, tokia dalykiška moterimi, jei tik ji sutiks, nepatirs jokių sunkumų – santykius išlaikys šimtu procentų oficialius. Laiko liko nedaug, todėl vienintelė viltis gauti žaliąją kortą – santuoka.

Reikia griebtis paskutinio šiaudo. „Australijos griaustinis“ valdo didelę Voreno pyrago dalį, o jis pralaimėti nelinkęs. Tilda – stebuklingas jo vaistas. Kad ir ko prireiktų, įkalbės ją pasilikti.

Kai tądien Vorenas pasikvietė Tildą į kabinetą, ji turėjo sukaupti valią, kad suvaldytų užplūdusius jausmus. Dėkui Dievui, neapsipylė *tikromis* ašaromis.

Būtų neprofesionalu. Dalykiškiškumas padėjo neprisileisti žmonių per arti. Būtų pavojinga parodyti bent menkiausią silpnumą.

Žinoma, nė kiek ne profesionaliau buvo pratrūkti savo kabinete. Nors ji sau tą kartojo, tai nenuslopino panikos, apėmusios, kai jos bosas Kregas paskambino ir pranešė naujienas. Jos viza ne tik baigėsi – firma atsisakė ją pratęsti. „Per sunku, per brangu“, – pareiškė jis.

Atsiprašė dėl sumaišties ir pažadėjo, kad ji

turėsianti darbą Australijoje. Nekilsią jokių rūpesčių.

Bet buvo problema... vardu Brajanas Makdermotas. Buvęs jos vaikinasis. Įsikūnijęs nelabai, vyras iš policijos pajėgų, turintis pažinčių reikiamose vietose ir visiškai be sąžinės.

Jis neturėjo dievo galių, bet tikrai pasistengė įtikinti Tildą, kad jų turi. Kaip tik dėl to ji išvažiavo iš Melburno. Ir ten negrįš. Nors jie išsiskyrė seniau kaip prieš metus, Brajanas gali įvykdyti grasinimus ir nudėti ją plikomis rankomis.

Na, taip galvodama pusiausvyros neatgausi. O Vorenas laukia kabinete. Negali būti, kad vos per dvi valandas sugebėjo pratęsti Tildos vizą – nors tai sugebėtų tik Vorenas Geringeris. Jis neima įkaitų, nepaliekia akmens ant akmens, o derybiniai jo įgūdžiai neįtikėtini. Kitaip sakant, jis tikras viršininkas, kaip ir skelbia lentelė ant jo durų.

Gal ji truputį įsimylėjusi Voreną? Kas galėtų ją kaltinti? Viršininkas gražus, nėra jai trenkęs, o tokius kaip Brajanas perka ir parduoda prieš pietus. Tilda buvo įsitikinusi, kad jis galėtų smogti jos buvusiam į nosį, o pats išeiti po kovos net be įbrėžimo.

Gal jai kas negerai, jei žavisi vyro sugebėjimu fiziškai sužaloti kitą vyrą?

Kvėpuok giliai.

Ji kyštelėjo galvą į Voreno kabinetą.

– Skambinai?

Vorenas pamoko įeiti ir vos jai peržengus slenktį užvertė nešiojamąjį kompiuterį. Tai jo išskirtinė savybė. Jis niekada nesiima kelių užduočių iš karto, nebent mintyse. Jo smegenys veikia neįtikėtinai, Tildai būdavo nelengva sekti jo pasakojamą milžinišką paveikslą, sudėliotą iš atskirų darbuotojų vykdomų užduočių.

Nė galvoti nenorėjo, kaip jo ilgėsis.

– Prašau sėstis, – tarė Vorenas. – Reikia daug ką aptarti.

Kaip įprasta, Vorenas liko už stalo, juos skyrė medis ir stiklas. Jis niekada nepriėjo arčiau, niekada nenužvelgė nuobodaus jos kostiumėlio, kurio modelis paslėpė visą Tildos dailumą. Tai dar dvi savybės, kurios ją žavėjo. Kiti vyrai, rodos, nesuprasdavo, kad familiarumas jai nepatinka. Kad po Brajana ji nenorėjo prisileisti arčiau jokio vyro. Tam niekšui pavyko taip sumenkinti jos pasitikėjimą savimi, kad net smogęs per veidą sugebėjo kaltę suversti jai....